

Udkastet til bekendtgørelse indebærer en overimplementering af European Banking Authority "Retningslinjer for outsourcing"

Resumé

Generelt set ser vi frem til, at der kommer nye og forhåbentlig klarere regler for sektorens brug af outsourcing. Anvendelse af outsourcing og Cloud er af stor betydning for vores medlemmer, ikke mindst i forhold til at have mulighed for at kunne bruge innovative løsninger.

Det er vores generelle vurdering, at udkastet til bekendtgørelse (BKG) på flere punkter indebærer en overimplementering af European Banking Agency's "Retningslinjer for outsourcing" (EBA GL) ud fra vores forståelse af teksten. EBA Guidelines er udformet meget præcist i relation til krav til processer, sondringer, definitioner og rollefordelinger. Vi henstiller derfor til, at der sker en mere tekstnær implementering. Hvis der stilles krav, der ligger udover EBA GL, gør det det vanskeligt at indgå outsourcingaftaler med udenlandske leverandører, og dermed bliver det sværere at konkurrere internationalt til skade for dansk økonomi.

Finans Danmark har en række bemærkninger til udkastet, jf. nærmere nedenfor. De væsentligste bemærkninger er:

1. Implementeringen af begrebet kritisk eller vigtig outsourcing, som er centralt i forhold til, hvad der er omfattet af BKG, er for bred i forhold til EBA GL. Det medfører, at for mange outsourcing-aftaler bliver kritiske eller vigtige og dermed omfattet af bestemmelserne. Afgrænsninger og eksempler fra EBA GL bør skrives ind BKG.
2. Proportionalitetsprincippet fra EBA GL er efter vores opfattelse ikke klart afspejlet i det foreliggende udkast. Det er et helt centralt begreb i afgrænsningen af omfanget af de tiltag, der skal implementeres af institutionerne. Det bør tydeligt fremgå, at omfanget af de foranstaltninger, der iværksættes, til hver en tid skal ske proportionalt i forhold til instituttets forretningsmodel, risikoprofil, samt naturen, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter.

Hørings svar

19. marts 2020

Dok: FIDA-151247800-691294-v1

Kontakt Mette Stürup

3. Der er i henhold til EBA GL mulighed for at foretage "pooled audits" sammen med andre kunder, hvilket særligt er relevant i forbindelse med brug af standardiserede cloud løsninger. Denne mulighed er ikke medtaget i udkastet til BKG, hvilket stiller de danske institutter dårligere end institutterne i de øvrige EU-lande og besværliggør det fælles europæiske arbejde henimod standard-klausuler for cloud, som også leverandørerne kan acceptere.
4. Det fremgår af udkastet, at leverandøren skal overholde outsourcingvirksomhedens sikkerhedspolitik. Det vil stort set umuliggøre bl.a. cloud outsourcing (og pengeinstitutters outsourcing til datacentralerne), idet leverandørernes forretningsmodel bygger på standardisering, der ikke levner mulighed for at imødekomme hver enkelt kundes specifikke krav. Det er ikke et krav i EBA GL, som alene kræver, at det sikres, at leverandøren lever op til passende it-sikkerhedsstandarder. Kunden må derefter selv vurdere, om dette er tilstrækkeligt til at overholde kundens sikkerhedspolitik.
5. Finans Danmark har forstået, at det er Finanstilsynets holdning, at leverandørens notifikationsperiode for anvendelse af kritisk eller væsentlig outsourcing til underleverandører skal være så lang, at den sætter outsourcingvirksomheden i stand til at foretage både risikovurdering og en transition ud af engagementet med leverandøren, såfremt outsourcingvirksomheden ikke kan acceptere den påtænkte videreoutsourcing. Vi henstiller til, at Finanstilsynet genovervejer denne indstilling, idet det de facto vil medføre en betydelig begrænsning i muligheden for at anvende outsourcing. Det vil fx gøre det meget vanskeligt at skifte til en anden datacentral, da en sådan øvelse kan tage flere år.
6. Det er forventningen, at der som følge af de nye og mere omfattende kriterier for kritisk eller vigtig outsourcing vil blive langt flere outsourcingaftaler, der kategoriseres som kritiske eller vigtige. Det er derfor afgørende for den organisatoriske implementering af reglerne i de finansielle virksomheder, at EBA GL's muligheder for at træffe beslutning på direktionniveau udnyttes, således at ikke alle operationelle risikovurderinger og beslutninger skal henvises til behandling i bestyrelsen. I udkast til bekendtgørelsen fremgår det, at bestyrelsen skal træffe beslutning om konkret outsourcing. Det skal præciseres i BKG, at direktionen kan træffe beslutning inden for rammer besluttet af bestyrelsen.

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

7. EBA GL er ikke lavet til og finder ikke anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber (IFS'er). Disse selskaber er reguleret i UCITS direktivet og er ikke underlagt EBA's tilsyn. At gøre BKG gældende for IFS'er er efter vores vurdering en klar overimplementering og vil pålægge IFS'erne store administrative byrder, der ikke er proportionale med de aktiviteter, som IFS'er udøver.

8. I lyset af de omfattende arbejder, der er forbundet med at implementere de nye regler for outsourcing, opfordres Finanstilsynet til at udskyde fristen. BKG træder i kraft 9 måneder senere end EBA GL - men forlænger ikke tilsvarende fristen for at bringe aftaler indgået før 1. juli 2020 i overensstemmelse med BKG. Dette synes ikke rimeligt. For nogle institutter kan der være tale om flere tusinde aftaler, som skal genforhandles og justeres. Endelig foreligger der heller ikke et udkast til vejledning.

Finans Danmark står meget gerne til rådighed for en uddybning af vores hørings svar. Outsourcing er en væsentlig del af institutternes forretningsmodel, og derfor er reglerne af stor betydning for bankerne. Vi vil derfor opfordre tilsynet til, at vi etablerer en tæt dialog i forbindelse med udarbejdelse af den endelige bekendtgørelse og vejledningen, herunder mulighed for at drøfte bekendtgørelsen, inden den udstedes. Der kunne evt. etableres en arbejdsgruppe, ligesom den der er etableret i forhold til hvidvaskvejledningen.

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

Finanstilsynets høring vedrørende ny bekendtgørelse om outsourcing for kreditinstitutter mv. til implementering af EBA "Retningslinjer for outsourcing"

Tak for lejligheden til at afgive bemærkninger til Finanstilsynets høring vedrørende ny bekendtgørelse (BKG) om outsourcing for kreditinstitutter mv. til implementering af EBA Guidelines Retningslinjer for outsourcing af 24. februar 2019 (EBA GL).

Generelle bemærkninger

BKG implementerer EBA GL, som er udstedt af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), men i stedet for at følge EBA GL opbygning og logik, har Finanstilsynet valgt en anden struktur. Det besværliggør et i forvejen meget omfattende implementeringsarbejde, som – pga. den lange danske implementeringsproces – har pågået i sektoren siden februar 2019 direkte baseret på EBA GL. EBA Guidelines er udformet meget præcist i relation til krav til processer, sondringer, definitioner og rollefordelinger, og bekendtgørelse om outsourcing for kreditinstitutter mv. er derfor nødt til følge samme tydelige model. Ellers er der betydelig risiko for fejl- og/eller overimplementering, i modstrid med det, der har været EBAs hensigt og med ressourcemæssige konsekvenser for institutterne. Det er derfor væsentligt at de kommende danske regler ikke afviger for meget fra EBA GL. Da en række medlemmer også har udenlandske aktiviteter, vil en ensartet struktur også af den grund være at foretrække.

Det er vores overordnede vurdering, at udkastet på flere punkter indebærer en overimplementering af EBA GL ud fra vores forståelse af teksten. Hvis de danske myndigheder stiller krav, der ligger udover EBA GL, gør det det vanskeligere at indgå outsourcing aftaler med udenlandske leverandører. Det vil også være sværere at konkurrere internationalt til skade for dansk økonomi. Endelige operer flere institutter allerede i andre lande. Derfor er det væsentligt, at de danske regler ikke afviger fra EBA GL.

BKG er affattet noget kortere end EBA GL, hvilket umiddelbart er positivt. Det er til gengæld uklart, hvorledes man skal forholde sig til de dele af EBA GL, som er udeladt.

Det vil være naturligt, at en del indarbejdes i vejledningen (f.eks. at EBA retningslinjernes pkt. 26 og 27 indgår i vejledningen som fortolkningsbidrag til §3). I den

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

forbindelse er det imidlertid uhensigtsmæssigt, at vejledningen ikke foreligger før efter BKG ikrafttræden. De udeladte fortolkningsbidrag fra EBA GL har stor betydning for implementeringen af reglerne, og da den foreløbige vejledning ikke betrykker os i, at Finanstilsynet har til hensigt at lægge sig tæt op ad EBA GL (se f.eks. nedenfor under bemærkningerne til §4), stiller det branchen i en vanskelig situation. For de dele af EBA GL, som slet ikke er omhandlet i BKG, bør det som minimum af vejledningen fremgå, hvorvidt de skal tages i betragtning ved fortolkningen af BKG eller ej.

I lyset af de omfattende arbejder der forbundet med at implementere de nye regler for outsourcing opfordres Finanstilsynet til at udskyde fristen til den 1. januar 2021. Loven er endnu ikke vedtaget i Folketinget, og der må derfor forventes at gå noget tid før at bekendtgørelsen kan udstedes. Endelige foreligger der heller ikke et udkast til vejledning.

Finans Danmark står meget gerne til rådighed for en uddybning af vores hørings svar. Outsourcing er væsentlig del af institutternes forretningsmodel, og derfor er reglerne af stor betydning for bankerne. Vi vil derfor tilsynet til, at vi etablerer en tæt dialog i forbindelse med udarbejdelse af den endelige bekendtgørelse, herunder mulighed for at drøfte bekendtgørelsen inden den udstedes.

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

Specifikke bemærkninger

BKG § 1

BKG §1, stk. 1 / Det fremgår af bemærkningerne til BKG, at BKG implementerer nye EBA retningslinjer for outsourcing for kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og betalingsinstitutter. Som nævnt i FIDA's høringssvar af 16. december 2019 til forslag om ændring af lov om finansiel virksomhed (FIL) § 72a er EBA GL ikke lavet til og finder ikke anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber (IFS'er). Disse selskaber er reguleret i UCITS direktivet og er ikke underlagt EBA's tilsyn. At gøre BKG gældende for IFS'er er efter vores vurdering en klar overimplementering og vil pålægge IFS'erne store administrative byrder, der efter vores vurdering ikke er proportionale med de aktiviteter, som IFS'er kan få tilladelse til at udøve.

Endvidere er IFS'erne allerede efter de gældende regler underlagt skærpede regler for outsourcing, idet selskaberne er omfattet af FIL's regler om outsourcing, som ikke er en direktivnær implementering af UCITS direktivets regler. De eksisterende regler er heller ikke afstemt med de regler, der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), som kan udøve aktiviteter svarende til de aktiviteter, som IFS'er kan udøve, idet FAIF'erne kun er reguleret af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (FAIF-loven) og ikke er underlagt de

skærpede og mere byrdefulde regler om outsourcing, som gælder i FIL allerede i dag. Det fremgår af BKG, at denne ikke finder anvendelse for FAIF'er, men bemærkningerne til udkastet beskriver ikke baggrunden for forskelsbehandlingen mellem IFS'er og FAIF'er.

Overimplementeringen af EBA GL medfører blandt andet, at IFS'er med dobbelttilladelse som FAIF skal overholde tre forskellige regelsæt i forhold til outsourcing som led i deres daglige drift, idet der gælder forskellige regelsæt i henholdsvis FIL, lov om investeringsforeninger (LIF) og FAIF-loven. Dette medfører store administrative byrder for IFS'er med dobbelt tilladelse.

Det er vores opfattelse, at overimplementeringen af EBA GL ikke er proportional med de opgaver, der er omfattet af reglerne. Der mangler en reel begrundelse i de EU-retlige regler for IFS'er for at lade dem være omfattet af outsourcing-regler for pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber. Finanstilsynet bedes redegøre nærmere for den EU-retlige baggrund for overimplementering af et regelsæt, der ikke er tiltænkt at skulle finde anvendelse for IFS'er. Endvidere bedes Finanstilsynet redegøre for, hvad baggrunden er for at lade FAIF'er være undtaget for at være omfattet af de samme regler for outsourcing, der vedrører FAIF'ernes egne forhold.

I denne forbindelse gøres der i øvrigt opmærksom på de udvalgs spørgsmål, der er stillet om samme emne som led i Folketingets behandling af forslaget om ændring af § 72a i FIL.

BKG § 1, stk. 2 / Det fremgår af bemærkningernes pkt. 1.2, at BKG også finder anvendelse ved koncernintern outsourcing. Ved koncernintern outsourcing af visse funktioner og områder, f.eks. IT-outsourcing, træffes der ofte beslutning på koncern-niveau om, hvilken enhed i koncernen der skal varetage en given funktion for de øvrige koncernenheder. For et mindre datterselskab i en større koncern er der således begrænset mulighed for at indrette sig anderledes.

Det kan være meget byrdefuldt og medføre store administrative byrder, hvis et mindre datterselskab skal opfylde samtlige BKG regler for alle outsourcete aktiviteter omfattet af BKG til eksempelvis et moderselskab.

Finanstilsynet bedes overveje muligheden for, at der kan indføres et lempeligere regime på linje med reglerne for føring af et koncerninternt register, for koncernintern outsourcing i de tilfælde, hvor outsourcing sker fra et datterselskab til et moderselskab, såfremt moderselskabet selv er underlagt BKG regler og er ene-ejer af det outsourcende selskab.

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

BKG § 1, stk. 4 /Såfremt IFS'er skal være omfattet af BKG, er der behov for præcisering af, hvordan BKG finder anvendelse for IFS'er.

Det fremgår af BKG § 1, stk. 4, at reglerne ikke finder anvendelse på outsourcing, der er reguleret af andre regler på det finansielle område. Det er efter vores opfattelse behov for, at det præciseres i bestemmelsen, at BKG ikke finder anvendelse på outsourcing, der er underlagt reglerne LIF og FAIF-loven, dvs. ikke finder anvendelse på al outsourcing, der sker på vegne af de UCITS og AIF'er, som administreres af et IFS, eksempelvis ved outsourcing af markedsføring eller porteføljeadministration på vegne af UCITS eller AIF'er. Det bør sikres, at dette fremgår tydeligt af ændringsforslaget til § 72a i FIL og af BKG.

Det bør ligeledes præciseres, at BKG ikke finder anvendelse i tilfælde af videre-outsourcing af en outsourcing på vegne af en UCITS eller AIF i henhold til reglerne i LIF eller FAIF-loven. Det vil sige, at BKG regler eksempelvis ikke finder anvendelse i en situation, hvor en UCITS har delegeret den daglige ledelse til et IFS, som på vegne af fonden delegerer porteføljeforvaltningen til et pengeinstitut, som videredelegerer porteføljeforvaltningen opgaven eller en del heraf til en anden porteføljemanager. Finanstilsynet bedes bekræfte, at hele delegationskæden vil være underlagt outsourcing-reglerne i LIF eller FAIF-loven og ikke BKG regler.

Det er endvidere vores opfattelse, at der er behov for at præcisere i § 1, at BKG kun finder anvendelse for IFS'ers outsourcing, der vedrører outsourcing af selskabets egne forhold, samt en definition af, hvilke funktioner der anses for at være egne forhold, og hermed omfattet af BKG. Det antages i den forbindelse, at BKG vil have samme anvendelsesområde for IFS'er som de eksisterende regler, dvs. outsourcing af eksempelvis compliance-funktion og forvaltning af selskabets egenkapital er omfattet af BKG. Det bør fremgå, at funktioner der er forbundet til et IFS daglige drift, som eksempelvis HR ydelser, kantine- og bygningsdrift, ikke er omfattet af BKG.

BKG §2

Ifølge EBA GL er proportionalitetsprincippet et princip, som skal anvendes ved outsourcingvirksomhedens opfyldelse af reglerne. Hvordan anvendelsen af princippet udmønter sig, afhænger af outsourcingvirksomhedens risikoprofil, forretningsmodel- og kompleksitet og karakteristikaene for den enkelte outsourcing. Det er med andre ord afhængig af den konkrete situation, hvilke foranstaltninger, der er tilstrækkelige.

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

I BKG § 2, er proportionalitetsprincippet ikke nævnt specifikt. I stedet er det begrebet "anvendes betryggende", der er det bærende princip. I de foreløbige bemærkninger til BKG fremgår det dog, at "Såfremt outsourcingvirksomheden anvender *proportionalitetsbestemmelsen*, skal outsourcingvirksomheden dokumentere, at formålet med reglerne fortsat varetages". I den sammenhæng vil det være hensigtsmæssigt enten 1) at få præciseret i vejledningen, at der med "proportionalitetsbestemmelsen" menes det almindeligt kendte "proportionalitetsprincip", som også EBA GL henviser til, eller 2) at proportionalitetsprincippet implementeres direkte i BKG som et princip i fuld overensstemmelse med EBA retningslinjerne.

Det bør herunder fremgå tydeligt af § 2, at omfanget af de i BKG beskrevne foranstaltninger skal vurderes under hensyn til proportionalitet, ligesom det bør beskrives, hvordan proportionalitetsprincippet har betydning for de øvrige forpligtelser for outsourcingvirksomheden, som er fastsat i BKG, f.eks. i forhold til omfang af risikovurderinger.

Kravet om dokumentation i de foreløbige bemærkninger til BKG rejser en række spørgsmål, som er problematiske at håndtere i praksis. Anvendelsen af outsourcing reglerne sker ikke en eller nogle få gange iff. en outsourcing, eksempelvis ved indgåelsen af en outsourcing aftale, men sker derimod løbende i outsourcingvirksomhedens daglige håndtering af den outsourcing, der er foretaget i virksomheden. I den forbindelse er det uklart, hvad kravet om, at formålet med reglerne "fortsat varetages" skal måles op imod, når – antager vi - enhver anvendelse af reglerne generelt skal ske under iagttagelse af proportionalitet. Såfremt Tilsynet ikke er af den opfattelse at proportionalitetsprincippet kan/skal anvendes løbende af outsourcingvirksomheden, hvornår/i hvilke situationer vil Tilsynet i så fald anse proportionalitetsprincippet for anvendeligt? Dernæst er det uklart, hvad der nærmere ligger i, at outsourcingvirksomheden skal "dokumentere" at formålet med reglerne fortsat varetages. Fortsat i forhold til hvad og hvilken form for dokumentation tænkes der på?

Det bemærkes, at der ikke er noget dokumentationskrav i EBA GL specifikt i relation til brug af proportionalitetsprincippet og det foreslås, at kravet slettes fra vejledningen.

BKG §3

BKG §3, stk.1 gengiver alene definitionen af outsourcing og udelader dermed de væsentlige fortolkningsbidrag, som er angivet i EBA GL punkt 26 og 27. Hvis outsourcing-begrebet bliver fortolket for bredt, vil det pålægge outsourcingvirksom-

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

heden at skulle bruge væsentlige ressourcer på at gennemføre unødige risikovurderinger og dokumentation. De foreløbige bemærkninger til BKG bibringer ikke klarhed på dette punkt. Det giver anledning til følgende bemærkninger:

- Ifølge EBA GL punkt 26, skal der ved vurderingen af, om et arrangement er outsourcing eller ej, lægges vægt på, om funktionen varetages tilbagevendende eller kontinuerligt. Dette kriterie indgår hverken i BKG eller de foreløbige bemærkninger og rejser dermed unødvendig tvivl om, hvorvidt et tidsafgrænset engangskøb vil kunne blive betragtet som værende outsourcing. Det bør præciseres i enten BKG eller vejledningen, at dette ikke er tilfældet.
- EBA GL punkt 26 indeholder desuden kriteriet om, at funktionen "would normally fall within the scope of functions that would or could realistically be performed by institutions or payment institutions, even if the institution or payment institution has not performed this function in the past itself". Dvs. en objektiv standard holdt op imod, hvad der er normalt i branchen. Det bør i vejledningen til BKG præciseres, at definitionen af outsourcing i §3 stk. 1 skal forstås i overensstemmelse med EBA retningslinjernes punkt 26 og at sætningen "udfører en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som outsourcingvirksomheden ellers selv ville udføre" ikke er en subjektiv standard afhængig af, hvad den enkelte outsourcingvirksomhed gør eller har gjort hidtil.
- Desuden vil det være en fordel, hvis der tages stilling til sammensatte ydelser, hvor outsourcing-elementet er en underordnet del af den samlede ydelse.

§3 stk.2 indeholder ligesom EBA GL punkt 28 en liste over forhold, som ikke skal betragtes som outsourcing. Der er imidlertid ikke overensstemmelse mellem listen i EBA GL og listen i §3 stk. 2 (f.eks. er køb af globale netværksinfrastrukturer ikke medtaget), hvilket skaber unødigt usikkerhed. Vi foreslår, at §3 stk. 2 ændres, så der bliver overensstemmelse mellem EBA GL og BKG.

Af de foreløbige bemærkninger til BKG punkt 2.2 fremgår det, at bl.a. køb af markedsinformation er outsourcing, men dog almindeligvis ikke kritisk eller vigtig outsourcing. Samtidig fremgår det af §3 stk. 2, 2) at brug af markedsinformations-tjenester (i overensstemmelse med EBA GL) ikke er outsourcing. I overensstemmelse med EBA GL, bør køb af markedsinformation ikke indgå som eksempel på outsourcing i den kommende vejledning.

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

Endelig vil det være hensigtsmæssigt at få en konkretisering eller eksemplificering af "køb af tjenester, varer eller forsyning, som ikke normalt ville høre under virksomhedens aktivitetsområder.

Eksempelvis kan en virksomhed som ydelse tilbyde indsamling og systematisering af eksterne data, som så mod betaling leveres til en finansiel virksomhed. Uden den eksterne part, ville den finansielle virksomhed selv skulle indsamle nøjagtig samme data og indarbejde disse i egne systemer til brug for forskellige dele af den finansielle virksomhed. Realiteten i aftaleforholdet med den eksterne part er alene, at den finansielle virksomhed køber data i en på forhånd aftalt "pakning". I dette tilfælde vil der efter de nugældende regler ikke være tale om outsourcing, men ændrer vurderingen sig efter den kommende BKG?

BKG §4

§4 angiver ligesom EBA GL punkt 29, hvad der skal anses som kritisk eller vigtig outsourcing. Ligesom EBA retningslinjerne er bestemmelsen sammensat af kriterier, som kræver en nærmere vurdering og kriterier, som umiddelbart vil placere en outsourcing i kategorien "kritisk eller vigtig". Falder en outsourcing ikke umiddelbart ind under sidstnævnte kriterier, vil en nærmere analyse af konsekvenser, risici mv. ved outsourcingen, jf. §5, afgøre spørgsmålet. Dette giver god mening såfremt man ikke dermed automatisk gør aktiviteter, der efter en nærmere vurdering af risici m.v. ikke ville blive betragtet som kritiske eller vigtige, til kritisk eller vigtig outsourcing. Med de afvigelser fra EBA GL, som §4 introducerer, er dette desværre netop tilfældet.

§ 4, stk. 1, nr. 3 / Af EBA GL fremgår det, at der skal være tale om *banking and payment services-activities*. Det antages, at der er tale om en henvisning til outsourcingvirksomhedens kerneforretning. Dette bør kvalificeres i § 4, stk. 1, nr. 3. For fælles datacentraler vil kerneforretningen være de aktiviteter, der understøtter den finansielle sektors brug af IT.

§4 stk. 2 / Ifølge EBA GL vil outsourcing af bankaktiviteter eller betalingservices i en sådan grad, at det der outsources, i sig selv kræver tilladelse, udgøre kritisk eller vigtig outsourcing. Efter §4 stk. 2 vil delvis outsourcing af tilladelsespligtige aktiviteter udgøre kritisk eller vigtig outsourcing – dvs. uanset om den del, der outsources, i sig selv kræver tilladelse. Det er vores opfattelse at § 4 stk. 2 dermed sætter den nedre grænse for, hvad der *altid* skal betragtes som kritisk eller vigtig outsourcing, for lavt.

§4 stk. 3 / Bestemmelsen i §4 stk. 3 indeholder også en stramning i forhold til EBA GL, idet kvalifikationen "unless the assessment establishes that a failure to provide

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

the outsourced function or the inappropriate provision of the outsourced function would not have an adverse impact on the effectiveness of the internal control function" er udeladt. Vi mener, at den nedre grænse for hvad der *altid* skal betragtes som kritisk eller vigtig outsourcing, på denne måde bliver sat for lavt.

Af de foreløbige bemærkninger til punkt 2.2 fremgår det, at "databehandling og -opbevaring" almindeligvis vil udgøre outsourcing af kritiske eller vigtige processer, funktioner eller aktiviteter. Det er ikke i overensstemmelse med EBA GL og vil have den effekt, at stort set al outsourcing – uden brug af de øvrige kriterier – vil skulle kategoriseres som kritisk eller vigtig outsourcing. Det strider i øvrigt også mod de foreløbige bemærkninger opstilling af bl.a. personaleopklæring og HR-ydelser, herunder rekruttering af medarbejdere m.v., som funktioner, der almindeligvis *ikke* vil udgøre outsourcing af kritiske eller vigtige funktioner eller aktiviteter. En outsourcing af sådanne aktiviteter vil typisk indebære behandling af persondata.

Det fremgår endvidere af de foreløbige bemærkninger pkt. 2.2, at it-drift almindeligvis vil anses for at være kritisk eller vigtig outsourcing. På samme måde som for databehandling ovenfor, er der stor risiko for at denne kvalifikation – uden brug af de øvrige kriterier – vil lede til at selv drift af små, perifere it systemer vil skulle underkastes reglerne om kritisk eller vigtig outsourcing.

Ydermere, er det ikke helt klart, hvordan IFS'ers IT-outsourcing skal vurderes i forhold til splittet mellem outsourcing i henhold til BKG og outsourcing foretaget på vegne af de administrerede UCITS og AIF'er. Finanstilsynet bedes præcisere, hvordan reglerne for IT-outsourcing findes anvendelse for IT-systemer, der anvendes som led i den almindelige drift af selskabet, eksempelvis Microsoft Office-pakken, henholdsvis systemer, der anvendes til at levere ydelser til de administrerede fonde, eksempelvis SimCorp Dimension.

Endelig er det uklart, hvad der i de foreløbige bemærkninger menes med "nøglefunktioner".

BKG §5

I § 5 stk.1, 1) bør affattes som i EBA GL, således at der skal lægges vægt på, om outsourcingen er *direkte* forbundet med levering af de aktiviteter, som outsourcingvirksomheden har tilladelse til. Den danske implementering indebærer, at enhver forbundethed med tilladelsespligtig aktivitet bevirker, at der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing. Det vil gøre kriteriet nærmest altomfattende og dermed ikke bidrage til at skelne mellem hvad der rent faktisk er kritisk eller vigtigt, og hvad der ikke er.

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

Hvis der er tale om en proces eller aktivitet, som falder ind under selve definitionen af outsourcing, men hvor det på forhånd er åbenlyst, at svigt i processen ikke vil have nogen væsentlig påvirkning, forekommer det unødigt byrdefuldt at pålægge outsourcingvirksomheden at udarbejde en omfattende dokumentation, som ikke står mål med karakteren af påtænkte outsourcing. Ud fra proportionalitetsprincippet bør krav til risikovurderinger efter § 5 og § 19 begrænses til de tilfælde, hvor der er en reel tvivl om, hvorvidt der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing. For de tilfælde, hvor det er åbenlyst, at der ikke er tale om kritisk eller vigtig outsourcing, bør det være muligt for outsourcing-virksomheden at foretage en mere begrænset vurdering og dokumentation.

BKG § 6

EBA GL punkt 78 e indfører det vigtige paradigmeskifte, at underleverandører kan godkendes via 2 forskellige samtykkemodeller :

- (i) generelt samtykke (hvor outsourcingvirksomheden skal orienteres forud for påtænkt videreoutsourcing), og
- (ii) specifikt samtykke (hvor outsourcingvirksomheden skal give konkret samtykke til den enkelte videreoutsourcing).

Sondringen mellem specifikt og generelt samtykke kendes også fra GDPR.

Ordlyden af § 6 bør tilpasses, så det bliver tydeligt, at det er muligt at for parterne i outsourcingkontrakten at aftale én af ovenstående samtykkemodeller. Der bør anvendes samme ordlyd som i GDPR for at undgå tvivl om, hvorvidt der er forskel mellem samtykkemodellerne i GDPR og i BKG.

Der bør tilføjes "væsentlig" forud for "negativ virkning" i BKG §6, stk. 2, jf. EBA GL pkt. 80.

Det er vurderingen, at formuleringen af § 6 i BKG er skærpet i forhold til pkt. 13.1 i EBA GL. Af § 6, stk. 2 fremgår det, at outsourcingvirksomheden "skal" modsætte sig videreoutsourcing eller opsige outsourcingkontrakten, mens der i EBA GL anvendes formuleringen: "ensure, where appropriate, that.... has the right to object to intended sub-outsourcing.... or that explicit approval is required".

Finans Danmark har forstået, at det er Finanstilsynets indstilling, at leverandørens notifikationsperiode for anvendelse af kritisk eller væsentlig outsourcing til underleverandører skal være så lang, at den sætter outsourcingvirksomheden i stand til at foretage en risikovurdering og foretage en transition ud af engagementet

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

med leverandøren, såfremt outsourcingvirksomheden ikke kan acceptere den påtænkte anvendelse af en underleverandør.

Vi henstiller til, at Finanstilsynet genovervejer denne indstilling, idet det de facto vil medføre en betydelig begrænsning i muligheden for at anvende outsourcing. Ved kritisk eller vigtig outsourcing kan en exit transition tage flere år. Ingen professionel leverandør vil kunne varsle ibrugtagning af nye underleverandører med så lange notifikationsfrister. Ud over kommercielle årsager, kan der f.eks. være sikkerhedsmæssige grunde, der nødvendiggør et hurtigere skift. Outsourcingvirksomheden vil derfor kunne blive efterladt i en situation, hvor den enten ikke kan anvende outsourcing - og derved bliver stillet i en udfordret konkurrencemæssig situation i forhold til konkurrerende finansielle virksomheder i andre lande - eller presses til at foretage risikovurderinger, der ikke er i overensstemmelse med virksomhedens risikoprofil, idet en exit transition er en uoverstigelig byrde.

En mere hensigtsmæssig balance mellem hensynet til outsourcingvirksomhedens kontrol med de outsourcete opgaver og den nødvendige diskretionære fleksibilitet hos leverandøren, vil være, at notifikationsperioden har en længde, der giver outsourcingvirksomheden mulighed for at foretage risikovurderingen og foretage den eventuelt nødvendige kontraktstilpasning med leverandøren indenfor fristens længde. Såfremt der ikke er opnået enighed om anvendelsen indenfor fristen, må outsourcing aftalen bringes til ophør i henhold til de kontraktuelle krav til opsigelses- og ophævelsesrettigheder efter bilag 3, punkt 5 og 6 og den af outsourcingvirksomheden exitstrategi efter bilag 4.

I øvrig er det bemærkelsesværdigt, at der både efter gældende ret (nuværende outsourcingbekendtgørelse §3, stk. 3) og i BKG §9, stk. 3 anføres, at outsourcingvirksomheden ved væsentlig/kritisk vigtig outsourcing skal kunne træffe passende foranstaltninger inden for en passende tidsramme i tilfælde af, at outsourcingleverandøren ikke opfylder kravene i outsourcingaftalen. Denne regulering sikrer en kontrolleret exit, hvilket må være et anerkendelsesværdigt beskyttelsesformål, men det gælder således alene i forholdet mellem outsourcingvirksomheden og outsourcingleverandøren. Ved videreoutsourcing bør derfor gælde samme beskyttelsehensyn, og der bør derfor gælde samme tidsmæssige krav, som det der gælder i hovedaftaleforholdet. Det vil sige, at outsourcingvirksomheden ved manglende accept af en videreoutsourcing skal træffes passende foranstaltninger inden for en passende tidsramme, som sikrer at implementering af foranstaltninger ikke forceres, men at det sker kontrolleret. Dette sikrer kongruens i outsourcingkæderne.

BKG §11

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

Der er uklarhed og modstridende angivelser vedrørende, hvem der har beslutningskompetencen vedrørende en konkret outsourcing – bestyrelse eller direktion.

De foreløbige bemærkninger angiver, at direktionen kan beslutte, men det er i direkte modstrid med selve udkastets bestemmelser herom i § 11. Her angives det, at bestyrelsen skal træffe beslutning om konkret outsourcing ved § 11 stk. 2's henvisning til outsourcingkontrakten (entalsform). Det bør præciseres i BKG, at direktionen kan træffe beslutning indenfor rammer besluttet af bestyrelsen.

Når § 11 læses i sammenhæng med § 12 stk. 4 og punkt 2.3 i de foreløbige bemærkninger til BKG, er det positivt, at direktionen kan outsource indenfor klare rammer og betingelser opstillet af bestyrelsen. Det er imidlertid ikke ganske klart, om de rammer som bestyrelsen opstiller, skal opstilles for hvert kritisk og vigtigt outsourcingarrangement, eller om bestyrelsen kan udstikke rammer og betingelser, som giver direktionen et større råderum, således at det ikke nødvendigvis er alle outsourcingarrangementer, som skal godkendes af bestyrelsen.

Det fremgår af de foreløbige bemærkninger til BKG, at *"Bestyrelsen skal opstille klare rammer og betingelser for indgåelse af outsourcingkontrakten samt for de risici, som bestyrelsen kan acceptere ved outsourcing-virksomhedens indgåelse af outsourcingkontrakten, jf. § 11, stk. 2. Direktionen kan således inden for klare rammer givet af bestyrelsen outsource. Afgørende er, at bestyrelsen har givet et klart mandat, herunder oplysninger om virksomhedens risikovillighed, afgrænsning af hvilke proces, aktivitet eller tjenesteydelse der ønskes outsourcet, prisramme og vilkår for videreoutsourcing.*

Det er ikke et krav, at bestyrelsen som udgangspunkt skal godkende de enkelte outsourcingkontrakter. Afgørende er at bestyrelsen har truffet de overordnede rammer på et fyldestgørende beslutningsgrundlag og har accepteret alle større risici samt hvilke foranstaltninger, som er tilstrækkelige. Om bestyrelsen skal godkende outsourcingkontrakten, beror således på en konkret vurdering."

Ovenstående ansvarsfordeling mellem direktion og bestyrelsen er ikke afspejlet i BKG § 11, som efter sin ordlyd giver indtryk af, at bestyrelsen skal godkende den enkelte outsourcingkontrakt.

§ 11, stk. 1 og stk. 2 bør derfor ændres, så det fremgår, at bestyrelsen sætter de overordnede rammer for, hvordan outsourcing kan anvendes i outsourcingvirksomheden, hvorefter direktionen kan træffe beslutning om outsourcing indenfor

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

de rammer, som er udstukket af bestyrelsen, jf. § 12, stk. 4. Hvis alt skal godkendes i bestyrelsen, bliver det meget administrativt tungt.

Det er Finans Danmarks forventning, at der som følge af de nye og mere omfattende kriterier for kritisk eller vigtig outsourcing vil blive langt flere outsourcingaftaler, der kategoriseres som kritiske eller vigtige. Det er derfor afgørende for den organisatoriske implementering af reglerne i de finansielle virksomheder, at EBA GL muligheder for at træffe beslutning på direktionniveau udnyttes, således ikke alle operationelle risikovurderinger og beslutninger skal henvises til behandling i bestyrelsen.

Bestyrelsen skal opstille klare rammer og betingelser for indgåelse af outsourcingkontrakten samt for de risici, som bestyrelsen kan acceptere ved outsourcingvirksomhedens indgåelse af outsourcingkontrakten. Bestyrelsens fastlæggelse af disse retningslinjer bør ske med henvisning til det centrale proportionalitetsprincip, således at direktionens beslutning om anvendelse af outsourcing skal ske proportionalt i forhold til instituttets størrelse, interne organisation, samt naturen, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter.

BKG §12

§ 12 stk. 3 afviger i formulering fra tilsynets foreløbige bemærkninger. I bemærkningerne anføres det, at den outsourcingansvarlige har ansvar for styring og overvågning af outsourcing som en del af virksomhedens interne kontrol og sikring af dokumentation. Det er formuleret på samme vis i den danske version af EBA GL. I BKG kan man få opfattelsen af, at den outsourcingansvarlige har ansvaret for selve kontrollen.

Under iagttagelse af proportionalitetsprincippet og 'three lines of defence' organiseringen vil en effektiv opdeling af kontrollen være, at leverandør- og dokumentationskontrollen bliver foretaget i '1st line of defence' mens funktionen som 'outsourcingansvarlig' vil skulle være en del af '2nd line of defence'. Ordlyden af § 12, stk. 3 bør, med henvisning til proportionalitetsprincippet, give mulighed for en sådan opdeling.

Det vil også være hensigtsmæssigt, at der i vejledningen gives anvisninger, således at mindre institutter med begrænset forretningsomfang og begrænsende muligheder for opdeling i 'three lines of defence' ikke sidestilles med større institutter, hvor en sådan opdeling er mulig og påkrævet

I relation til § 12 stk. 5, bør det i den kommende vejledning præciseres, hvilken type ændringer bestyrelsen skal orienteres om.

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

BKG § 13

Omfanget af forpligtelsen i bestemmelsen er uklar og bred, herunder hvilke parametre der indgår i vurderingen af at identificere, forebygge og håndtere. Dette bør præciseres.

BKG § 14

Omfanget af forpligtelsen i BKG § 14, stk. 1 til at teste beredskabsplaner er uklar. Det bør i den kommende vejledning præciseres, at der er tale om en skrivebordstest og ikke en reel beredskabstest, idet outsourcingvirksomheden ellers bliver pålagt en meget vidtgående forpligtelse, som i tillæg vil skulle koordineres med outsourcingvirksomhedens øvrige beredskabsplaner.

BKG § 16

Af § 16 stk. 4 fremgår det, at såfremt outsourcingvirksomheden indgår i en koncern, kan outsourcingvirksomheden med Finanstilsynets tilladelse udpege en virksomhed i koncernen, der fører registeret over outsourcingvirksomhedens outsourcing. Det synes unødigt omstændigt, både for Tilsynet og for de finansielle virksomheder, at hvert datterselskab skal anmode om tilladelse til at registeret føres centralt. Tilsynet bedes overveje om ikke det er tilstrækkeligt at det selskab, som fører registeret, giver meddelelse herom til tilsynet.

BKG § 18

Der er behov for vejledning til, hvordan outsourcingvirksomheden får indsigt i og oplysninger om Finanstilsynets samarbejdsaftaler, særligt ift. § 18, stk. 3.

Det bør endvidere præciseres i vejledningen, om en garantibestemmelse i kontrakten er tilstrækkelig i forhold til at sikre, at leverandøren har den fornødne tilladelse og/eller registrering, eller om outsourcingvirksomheden skal indhente kopier af tilladelserne og/eller registreringerne.

BKG § 19

§ 19 stk. 2 nr. 4) bør reflektere angivelsen i EBA GL 68d af, hvilke faktorer man særligt vurderer ift. den politiske situation. Det anbefales, at dette uddybes i den kommende vejledning.

Nr 6) bør tilføjes ""relevante"" forud for ""sikkerhedsforanstaltninger"" for at afspejle EBA GL 68e.

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

EBA GL 66 anviser, at der skal laves en analyse af ""benefits and costs"" i lyset af, at risici kan forøges, men også nedbringes, som følge af outsourcingen. BKG omtaler kun ""konsekvenser"" (som umiddelbart er negativt ladet) og bør erstattes af ""fordele og ulemper"".

Stk. 4 nr. 1) angiver ikke uddybende, hvad der skal indgå i koncentrations-risikoanalysen, herunder det i EBA 66.a i. og ii angivne. Det anbefales, at dette uddybes i den kommende vejledning.

BKG § 20

I BKG §20, stk. 2 nr. 4) bør "underlagt Finanstilsynets tilsyn" ændres til f.eks. "underlagt tilsyn af relevant myndighed", idet der også kan være tale om udenlandske leverandører.

BKG § 21

Det fremgår ikke klart af formuleringen i § 21, stk. 2-5, om bestemmelserne i praksis sonderer mellem *øvrige outsourcing* og *kritisk eller vigtig outsourcing* i forhold til kravene til adgang og revision.

BKG §23 og 26

Det bør præciseres i §23 stk. 1 og 7, at hovedvægten skal lægges på kritisk eller vigtig outsourcing, jf. EBA retningslinjernes punkt 100, således at outsourcingvirksomheden og leverandøren ikke pålægges unødige byrder i forhold til overvågning og rapportering på øvrige outsourcing, men at ressourcerne primært anvendes der, hvor de skaber størst værdi.

Ifølge EBA GL pkt. 91 er det for al outsourcing tilladt at anvende 1) pooled audits, dvs. at foretage audits sammen med andre af leverandørens kunder, og 2) leverandørens tredjepartscertificeringer eller interne revisionsrapporter. BKG nævner kun mulighed nr. 2).

Det er afgørende for både outsourcingvirksomheder og leverandører, at mulighederne for fælles audits med andre kunder, inklusive audit foretaget af en tredjepart udpeget af flere outsourcingvirksomheder, afspejles i BKG, så outsourcingvirksomheder og leverandører ikke pålægges unødige byrder og omkostninger til audit. Det skaber ikke nogen værdi eller yderligere kontrol, at pålægge den enkelte outsourcingvirksomhed at gennemføre egen audit, hvis audit i realiteten kan gennemføres mere effektivt og af høj kvalitet af en ekstern tredjepart på vegne af en gruppe kunder. Særligt i forbindelse med brug af standardiserede cloud løsninger, er kravet om audit adgang endvidere ofte en af de ting, som er umulig eller meget vanskelig at få igennem, og her kan muligheden for fælles

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

audits være det kompromis, som gør det muligt for de finansielle virksomheder overhovedet at anvende løsningen.

I denne sammenhæng bør ordlyden af § 26, stk. 1 også ændres, så bestemmelsen ikke forhindrer anvendelse af tredjepartscertificeringer og tredjepartsrevisionsrapporter ("må kun anvende"), men i stedet indeholder en opstilling af de forhold, som outsourcingvirksomheden skal tage i betragtning ved anvendelse af tredjepartscertificeringer og tredjepartsrevisionsrapporter.

I EBA GL pkt. 92, skal outsourcingvirksomheden vurdere om tredjepartscertificeringerne m.v. er passende og tilstrækkelige til at outsourcingvirksomheden kan leve op til sine regulatoriske forpligtelser. Dette er i BKG §26, stk. 2 oversat til at outsourcingvirksomheden skal sikre, at tredjepartscertificeringer m.v. kan opfylde myndighedskrav. Det virker som om hensigten med EBA GL punkt 92 er misforstået, hvilket bør rettes. Alternativt bør det fremgå, hvilke myndighedskrav til tredjepartscertificeringer m.v., der tænkes på samt hvilke tredjepartscertificeringer m.v. der lever op til disse krav.

Endelig bør BKG §26, stk. 3 omformuleres, så den afspejler kravet i EBA GL pkt. 92 korrekt, dvs. at outsourcingvirksomheden ikke over *tid* udelukkende kan forlade sig på metoderne i EBA GL pkt. 91 for så vidt angår *kritisk eller vigtig* outsourcing. Disse præciseringer er afgørende for om den nye BKG, vil kunne anvendes efter EBA GL intention" og gøre det lettere at anvende cloud løsninger.

BKG §24

Det bør præciseres i §24 stk. 1, at hovedvægten skal lægges på kritisk eller vigtig outsourcing, jf. EBA retningslinjernes punkt 105.

BKG §25

I §25 implementerer EBA GLpunkt 23 a, men stk. 1 ser ud til at have fået en anden mening end i EBA GL. Formålet med bestemmelsen må være at sikre, at den outsourcingvirksomhed indenfor en koncern, uafhængigt af den centraliserede overvågningsfunktion, kan overvåge leverandøren. §25 stk. 1 bør derfor affattes således:

"§ 25. Outsourcingvirksomheden skal, såfremt den operationelle overvågning og kontrol af kritisk eller vigtig outsourcing er centraliseret, sikre, at outsourcingvirksomheden 1) har mulighed for uafhængigt af den centraliserede overvågningsfunktion at foretage overvågning af leverandøren, og 2) foretage en passende overvågning af den centraliserede overvågningsfunktion. "

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

Det ønskes endvidere præciseret om §25 stk. 2, er tilstrækkeligt til at opfylde kravet i §25 stk. 1, 2), som tilfældet synes at være i EBA retningslinjerne.

BKG §27

Det vil være hensigtsmæssigt, at konkretisere begrebet "i god tid" i den kommende vejledning. Hvad er det, der skal være god tid til og hvor lang tid før underskrift af outsourcingaftalen, skal der gives meddelelse? Endvidere ønskes præciseret hvorledes "i god tid" skal fortolkes i lyset af den foreslåede ændring til betalingslovens §39 stk. 1, hvorefter man må igangsætte outsourcing "efter underretning"

BKG § 29

Det er uklart, hvilke handlinger der er strafbelagt ved henvisningen til §2, stk. 3. Det bør være tilstrækkeligt at henvise til §§ 5-27 i strafbestemmelsen

BKG §30

Henvisningen i stk. 2 til §17 stk. 3 nr. 2 må skulle være til §18, Stk. 3, nr. 2.

BKG §31

Det fremgår af EBA GL, at hvis man ikke har tilpasset eksisterende aftaler senest 31.12.2021, skal dette meddeles myndigheden. Det er således ikke i EBA et absolut krav, at der skal være sket tilpasning.

Det bemærkes i øvrigt, at BKG- på trods af, at den træder i kraft 9 måneder senere end EBA GL - ikke tilsvarende forlænger fristen for at bringe aftaler indgået før 1. juli 2020 i overensstemmelse med BKG. Da der hos nogle finansielle virksomheder er tale om flere tusinde engagementer med leverandører, som skal revurderes og genforhandles, synes dette ikke rimeligt; særligt henset til (i) de mange forskelle mellem EBA GL og BKG, (ii) det faktum, at vejledningen til BKG først kommer efter 1. juli 2020, samt (iii) at EBA GL punkt 15 er udeladt af bekendtgørelsen, jf. ovenfor.

Bilag 1, Outsourcingpolitik

EBA GL indeholder i pkt. 43 et princip om, at outsourcingpolitikken skal sondre mellem fire forskellige typer outsourcing. Bilag 1 bør tilrettes, så sondringen mellem de forskellige typer outsourcing bliver styrende for de krav, som skal fastsættes i outsourcingpolitikken. Pkt. 1, f), i) ser ud til at være et forsøg på indarbejdelse af EBA GL pkt. 43, men der er betydelige uklarheder med bilaget i øvrigt.

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

Det er uklart, hvorfor punkt 1), h) er medtaget i lyset af, at EBA GL finder anvendelse for både koncernintern og ekstern outsourcing. Såfremt der ønskes stillingtagen til om outsourcingpolitikken finder anvendelse på udveksling af ydelser mellem organisatoriske enheder inden for samme juridiske selskab, bør dette fremgå tydeligt.

Det giver ikke mening, at der i punkt 2) står, at outsourcingpolitikken skal indeholde "en klar stillingtagen til følgende forhold", når disse forhold udgøres af en række autoritative krav. Det bør i stedet fremgå, at outsourcingpolitikken skal afspejle disse krav. Endvidere henstilles der til at alle materielle/autoritative krav anføres direkte i selve bekendtgørelsen.

Af punkt 4) fremgår det, at outsourcingpolitikken for kritisk eller vigtig outsourcing skal angive grænserne for potentielle effekter af en beslutning om outsourcing på bl.a. outsourcingvirksomhedens risikoprofil. Vi mener ikke, det er praktisk muligt at kvantificere de punkter, der er oplyst. Det er endvidere ikke klart, hvorfor Tilsynet har valgt at afvige fra EBA GL på dette punkt. EBA GL punkt 44 siger, at outsourcingpolitikken skal dække identifikationen af de potentielle effekter af kritisk eller vigtig outsourcing på bl.a. outsourcingvirksomhedens risikoprofil og at disse effekter skal tages i betragtning i beslutningsprocessen.

Bilag 2, Outsourcingregister

Punkt 2), i) virker overflødig i lyset af punkt 1), e).

I Punkt 3), a) må der skulle stå "De virksomheder indenfor koncernen, der udover outsourcingvirksomheden gør brug af outsourcingen".

Brug af ordet "outsourcingaftalen" i punkt 3), f) kan misforstås og det foreslås derfor, at ordet erstattes af "outsourcingarrangementet", da en kontrol af outsourcing omfatter mere end kontrol af selve aftalen.

Teksten i punkt 4) har ikke samme betydning som i EBA GL punkt 55 g), idet registerets krav til oplysninger om underleverandører ikke er kædet sammen med om det, der videreoutsources i sig selv er kritisk eller vigtigt.

Sammenholdes punkt 4) og 5) er det endvidere uklart, hvad forskellen er på, at "en outsourcing i væsentligt omfang gør brug af underleverandører" og, at "den videreoutsourcete del af processen, tjenesteydelsen eller aktiviteten i sig selv er kritisk eller vigtig". Det ville give bedre mening, hvis punkt 4) og 5) blev slået sammen og gjort afhængig af, om det der videreoutsources i sig selv er kritisk eller vigtig.

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

Bilag 3, Outsourcingkontrakten

Bilag 3 indeholder en række krav og forpligtelser til selve det at foretage outsourcing, som ikke fremgår af BKG. Alle materielle krav til outsourcing bør være forankret i selve BKG, og bilag 3 bør således alene være en opstilling af de deraf afledte kontraktkrav. Dette gælder væsentlige emner som fx notifikationsmekanismen ved nye/ændrede underleverandører, inspektionsadgange mm.

Strukturen i Bilag 3 efterlader tvivl om, hvilke dele af bilaget, som udelukkende gælder for kritisk eller vigtig outsourcing. Dette bør tydeliggøres og foretages i nøje overensstemmelse med EBA GL, så der ikke er forskel mellem kontraktkravene til en kontrakt udarbejdet på baggrund af de danske regler og kontrakter udarbejdet på baggrund af EBA GL i andre medlemsstater. I EBA GL gælder kravene, som er nævnt i bilag 3 under overskriften "særlige krav til videreoutsourcing" alene hvis videreoutsourcing af kritiske eller vigtige funktioner er tilladt under kontrakten, og dermed alene for kontrakter, som er kritiske eller vigtige. Det fremgår ikke af bilag 3, at dette er tilfældet og rettes der ikke op på det, vil det blive meget vanskeligt for danske finansielle virksomheder at indgå ikke kritiske eller vigtige outsourcingaftaler med store internationale leverandører, som ikke bliver mødt med de samme krav fra finansielle virksomheder i lande, der har implementeret EBA GL tekstnært. Samme problematik gælder punkt 4, d).

Hvorledes sikres det, at de data, der ejes af outsourcingvirksomheden og tilhørende relevante systemer, kan tilgås i tilfælde af insolvens, afvikling eller ophør af leverandørens forretningsaktiviteter, som angivet i punkt 1), n)? Eller er det tilstrækkeligt, at det er et krav i kontrakten at data og systemer kan tilgås i disse tilfælde?

Da alle underpunkterne under punkt 1) udelukkende gælder kritisk eller vigtig outsourcing, bør ordet "især" slettes i punkt p).

I punkt 2) bør første sætning ændres til "Tillader outsourcingkontrakten brug af videreoutsourcing af kritiske eller vigtige funktioner, jf. bilag 3, nr. 1...", jf. EBA GL 75e. Det bør endvidere præciseres, at reglerne i BKG om videreoutsourcing alene gælder ved videreoutsourcing af kritiske og vigtige funktioner, jf. EBA GL 76 og 77. Dette er nødvendigt, som konsekvens af, at der i BKG er valgt at bruge begrebet "kritisk og vigtig outsourcing", og ikke som i EBA GL "kritiske og vigtige funktioner".

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

I punkt 2), f) vil det være hensigtsmæssigt at få præciseret, at en eventuel kontrolleret exitperiode ikke er indeholdt i underrettningsperioden, jf. også ovenfor under bemærkningerne til § 6.

For at undgå fortolkningstvivl, overimplementering af EBA GL samt at respektere proportionalitetsprincippet, bør EBA GL's "*where appropriate*" indarbejdes i bestemmelsen i punkt 2), g).

Sondring mellem "opsigelse" og "ophævelse" / Anvendelsen af begreberne "opsigelse" og "ophævelse" forekommer lidt tilfældig i bilag 3 – se f.eks. punkt 2), h). Det er særdeles uhensigtsmæssigt, henset til de betydelige konsekvenser, som er knyttet til en "ophævelse". Generelt bør det præciseres, at kravene i bilag 3 ikke har til hensigt at ændre på dansk rets almindelige regler vedrørende ophævelse, herunder at ophævelse forudsætter en væsentlige misligholdelse, og at leverandøren har afhjælpningsret. Ophævelsesbeføjelsen bør alene anvendes i tilfælde, hvor der efter dansk ret er tale om en væsentlig misligholdelse, som ikke er afhjælpet af leverandøren inden for en aftalt afhjælpningsperiode. Derfor bør bilag 3 udelukkende indeholde krav om adgang til "opsigelse", hvor hensynet er, at outsourcingvirksomheden skal kunne bringe en outsourcingaftale til ophør, uden at dette skyldes leverandørens væsentlige misligholdelse, fx som følge af outsourcingvirksomhedens ændrede risikovurdering. Opsigelse vil skulle ske i henhold til de kommercielle vilkår, som parterne måtte have aftalt i outsourcingkontrakten.

Det kan endvidere med fordel præciseres i den kommende vejledning, at en outsourcingaftale kan opsiges helt eller delvist og/eller man kan undlade at opsiges og i stedet vælge ikke at bruge tilgængelig funktionalitet, såfremt man ikke kan acceptere en given videreoutsourcing. Føremævnte muligheder er typisk relevante ved aftaler om cloudløsninger, hvor en given special funktionalitet ofte leveres af underleverandører, som kan udgøre kritisk og vigtig videreoutsourcing, men uden at påvirke andre dele af cloudydelserne påvirkes.

Punkt 2), j) indeholder et krav om, at outsourcingkontrakten "skal sikre, at leverandøren overvåger og fører kontrol med underleverandører i overensstemmelse med outsourcingvirksomhedens outsourcingpolitik". EBA GL taler blot om "the policy defined by the institution or payment institution". Vi mener for det første ikke, at det er outsourcingpolitikken, der refereres til i EBA GL, og for det andet, at leverandøren bør overvåge sine underleverandører i overensstemmelse med de krav der er i kontrakten for outsourcingvirksomhedens overvågning af leverandøren (idet disse allerede skal være i overensstemmelse med BKG krav).

Hørings svar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

Punkt 3) indeholder et krav om, at outsourcingkontrakten "Ved outsourcing af it-ydelser, skal definere data- og systemsikkerhedskrav og sikre, at leverandører opfylder relevante it-sikkerhedsstandarder, herunder kravene i outsourcingvirksomhedens it-sikkerhedspolitik". EBA retningslinjerne indeholder ikke et krav om, at kravene fra outsourcingvirksomhedens sikkerhedspolitik skal indgå i kontrakten og såfremt dette opretholdes, vil det vil gøre det vanskeligt at anvende cloudoutsourcing. I EBA GL er kravet alene, at det skal sikres, at leverandøren overholder passende it-sikkerheds standarder. Kunden må derefter selv vurdere, om det er tilstrækkeligt til at overholde kundens sikkerhedspolitik. Der kan i stedet skrives "sikre, at leverandøren opfylder relevante it-sikkerhedsstandarder, som sætter outsourcingvirksomheden i stand til at efterleve sin it-sikkerhedspolitik". Finanstilsynet har endvidere under nuværende gældende ret accepteret en praksis, hvor outsourcingvirksomheden netop "mapper" sit egen sikkerhedsniveau med leverandørens sikkerhedsniveau. Dette er særligt relevant i forhold til brug af cloudløsninger og denne praksis bør videreføres og klart fremgå af den kommende vejledning.

Punkt 7) foreslås ændret til: "For pengeinstitutter... skal outsourcingkontrakten indeholde oplysninger om de..."

Bilag 4, Exitstrategi

EBA GL er ikke specielt klare i sin sondring mellem exitstrategier og exitplaner. I bilag 4 til BKG, stiger kompleksiteten yderligere, idet der her tilsyneladende sondres mellem exitstrategier, exitplaner og overgangsplaner.

Forholdene nævnt i punkt 1) a) og b) er ikke minimumsforhold, som skal indgå i exitstrategien. Sætningen bør i stedet lyde "Outsourcingvirksomhedens skriftlige exitstrategier, skal være i overensstemmelse med: a) Outsourcingvirksomhedens outsourcingpolitik b) Outsourcingvirksomhedens beredskabsplaner".

Herefter kan under indledningen "Outsourcingvirksomhedens exitstrategi skal som minimum tage hensyn til.." oplistes forholdene i c)-g), hvor følgende i øvrigt bemærkes:

d) bør lyde ""leverandørens misligholdelse""

e) Efter ""aktivitet"" bør tilføjes ""som følge af mangelfuld leverance"".

g) Upræcis oversættelse af EBA 106d. Bør lyde ""Væsentlige risici, der kan opstå i forhold til den fortsatte anvendelse af den outsourcete proces, tjenesteydelse eller aktivitet.

I punkt 3) bør exitstrategier"" rettes til "exitplan" og "afslutte" bør være "ophøre med en outsourcing".

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

I punkt 3), a) bør "Målene for hver enkelt exitstrategi" bør erstattes med "Definition af formålet for exitstrategien.

Punkt 3), b) hører ikke hjemme under pkt. 3) som implementerer EBA 108 og skal i givet fald flyttes til pkt. 2).

Punkt 3), d) er ikke en konform oversættelse af EBA GL 108e, og denne bør lyde ""Afgrensning af hvilke indikatorer i forhold til leverandørens leverance, der skal indgå i overvågning af outsourcingen, herunder hvilke indikatorer i forhold til services, som skal udløse en situation, hvor exit skal iværksættes"".

I punkt 3), f) bør "Overgangsplaner" være "transitionsplan" ligesom ordet "fjerner" bør erstattes af "gennemfører transition af" jf. EBA 107b.

I punkt 3), h) bør "Overgangsplaner" være "transitionsplan".

Høringsvar

19. marts 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-691294-v1

Med venlig hilsen

Mette Stürup

Direkte +4527152020

Mail: ms@fida.dk

